Menno van Delft

Biografie

Menno van Delft werd in 1963 geboren in Amsterdam. Hij studeerde klavecimbel, orgel en muziekwetenschap aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam, het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en de Universiteit Utrecht. Tot zijn docenten behoorden Anneke Uittenbosch, Gustav Leonhardt, Bob van Asperen, Piet Kee, Jacques van Oortmerssen en Willem Elders.

In 1988 won Van Delft de clavichordprijs op het C. P. E. Bach-concours in Hamburg. Kort daarop debuteerde hij op het Festival Oude Muziek in Utrecht. Sindsdien is hij actief als solist, ensemblemusicus en docent. Hij geeft concerten en masterclasses in heel Europa, Japan en de Verenigde Staten en maakte talrijke opnamen voor radio en televisie.

Hij trad op met onder anderen Pieter Wispelwey, Bart Schneemann en Jacques Zoon en werkte samen met De Nederlandse Opera, Al Ayre Español, Cantus Cölln, het Koninklijk Concertgebouworkest, het Nederlands Kamerkoor, het Orkest van de Achttiende Eeuw en The King’s Consort. Samen met Siebe Henstra vormt hij het clavichordduo Der Prallende Doppelschlag. Hij maakte opnamen voor onder meer Globe, Deutsche Harmonia Mundi, Chandos, EMI en Decca.

Het werk van J. S. Bach neemt een belangrijke plaats in in zijn discografie. Van Delft nam de zes sonates voor viool en klavecimbel op met Johannes Leertouwer en Das Musikalische Opfer met Ensemble Schönbrunn, samen met Marten Root en Viola de Hoog. Ook nam hij Die Kunst der Fuge en de klaviertoccata’s op. Voor het project All of Bach van de Nederlandse Bachvereniging maakte hij diverse opnamen op klavecimbel en clavichord. Zijn opname van Bachs zes klavierpartita’s verscheen in mei 2018. Hij speelde ze op een Hoffmann-clavichord uit 1784 uit de Cobbe Collection in Hatchlands, nabij Londen.

Van Delft werkte mee aan de opname van het volledige klavieroeuvre van Jan Pieterszoon Sweelinck, die in 2003 werd bekroond met een Edison en ook de Preis der deutschen Schallplattenkritik ontving. In 2004 bracht Teknon het eerste deel uit van een reeks opnamen op historische clavichorden. Voor die uitgave speelde Van Delft sonates en variaties van J. G. Müthel op het clavichord van J. A. Hass uit 1763 uit de Russell Collection in Edinburgh. Met Guillermo Brachetta maakte hij twee opnamen voor twee klavecimbels. Divine Noise bevat muziek van Rameau, François Couperin en Gaspard Le Roux. Op Concerto staat onder meer Bachs Concerto in C majeur voor twee klavecimbels.

In oktober 2021 verscheen bij TRPTK Miscellanea, een driedelige cd-uitgave met Artem Belogurov met muziek uit de klaviercollectie van Christopher Hogwood. Het programma werd opgenomen op piano, klavecimbel, clavichord en orgel. Tot de gebruikte instrumenten behoren het Kirckman-klavecimbel uit 1766 en het Bätz-orgel van omstreeks 1810, beide op Kasteel

Amerongen.

Verschillende uitvoeringen zijn te beluisteren via All of Bach (https://www.allofbach.com/).

Van Delft was jurylid bij internationale klavecimbelconcoursen in Brugge, Leipzig en Milaan. Hij doceert klavecimbel, clavichord en basso continuo aan het Conservatorium van Amsterdam, voorheen het Sweelinck Conservatorium, en aan de Hochschule für Musik und Theater Hamburg.